

بررسی فراوانی ژن‌های *sul* در سویه‌های *اشریشیا کلی* جدا شده از موارد عفونت ادراری در شهرستان شهرکرد

مهناز شمعی^۱، مریم رئیسی^۲، حسین خدابنده شهرکی^{۳*}

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد میکروبیولوژی، واحد شهرکرد، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرکرد، ایران.
۲. باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهرکرد، شهرکرد، ایران.
۳. دانشجوی دکتری میکروبیولوژی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهرکرد، شهرکرد، ایران.

*نویسنده مسئول: Hossein.khodabandeh.sh@gmail.com

چکیده

عفونت‌های ادراری یکی از شایع‌ترین بیماری‌های عفونی محسوب می‌گردد و *اشریشیا کلی* به‌عنوان مهم‌ترین عامل عفونت‌های ادراری مطرح می‌باشد. این تحقیق باهدف بررسی فراوانی ژن‌های *sul* در باکتری *اشریشیا کلی* جدا شده از موارد عفونت‌های دستگاه ادراری در شهرکرد به‌صورت مقطعی - توصیفی در سال ۱۳۹۲ صورت گرفت. نمونه‌ها به‌صورت استریل تهیه شد و از لحاظ آزمایش‌های کامل ادرار، کشت و مورد بررسی قرار گرفتند. بررسی حساسیت میکروبی با روش دیسک دیفیوژن انجام گرفت. همچنین به‌منظور ردیابی ژن‌های *sul* واکنش PCR در حضور پرایمرهای اختصاصی صورت گرفت و نتایج به‌دست‌آمده مورد تجزیه و تحلیل واقع شد. در این تحقیق از ۱۳۰ ایزوله *اشریشیا کلی* مورد بررسی در ۶۷ ایزوله (۵۱/۵۳ درصد) مقاومت به کوتریموکسازول مشاهده گردید. فراوانی ژن‌های *sul1*، *sul2* و *sul3* به ترتیب ۲۰/۸۹ درصد، ۵۵/۲۲ درصد و ۴/۴۷ درصد گزارش گردید. در تجزیه و تحلیل آماری با آزمون کای اسکوار بین مقاومت به سولفونامید و ژن‌های *sul* رابطه معنی‌دار آماری مشاهده گردید. نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که ایزوله‌های *اشریشیا کلی* نسبت به سولفونامیدها مقاومت بالایی دارند که علت آن می‌تواند مصرف بی‌رویه این آنتی‌بیوتیک‌ها باشد.

واژگان کلیدی: *اشریشیا کلی*، سولفونامیدها، عفونت‌های دستگاه ادراری، مقاومت آنتی‌بیوتیکی

مقدمه

عفونت دستگاه ادراری اگر چه یکی از مهم‌ترین بیماری‌هایی است که به راحتی قابل درمان است ولی یکی از شایع‌ترین عفونت‌های بیمارستانی است که عمدتاً زنان، کودکان و افراد مسن را تحت تأثیر قرار می‌دهد (۴-۱). مطالعات انجام شده در جوامع مختلف نشان می‌دهد که باسیل‌های گرم منفی به‌عنوان شایع‌ترین عوامل اتیولوژیک عفونت‌های مجاری ادراری بوده و در بین آن‌ها *شریشیاکلی* عامل اولیه ۷۵-۹۰ درصد موارد عفونت دستگاه ادراری است (۲،۵،۶). عفونت‌های دستگاه ادراری ایجاد شده توسط *شریشیاکلی* شامل طیف وسیعی از اختلالات از جمله التهاب مثانه، التهاب و عفونت میزنای و عفونت کلیه هستند (۷،۸). کسب ژن‌های مقاومت توسط انتقال افقی، در حال حاضر نقش عمده‌ای را در گسترش سویه‌های مقاوم چنددارویی بازی می‌کند چون بخش قابل توجهی از ژن‌های مقاومت در پلاسمیدهای کونژوگاتیو، ترانسپوزون‌ها، توالی‌های الحاقی و اینتگرون‌ها واقع شده‌اند. برای درمان عفونت دستگاه ادراری از تری متوپریم و سولفامتوکسازول به‌صورت ترکیبی استفاده می‌شود (۹-۱۱). سولفونامیدها به‌عنوان یک عامل بسیار مهم ضد میکروبی برای درمان عفونت به *شریشیاکلی* طبقه‌بندی شده‌اند و وجود مقاومت به سولفانامیدها می‌تواند منجر به شکست در درمان عفونت دستگاه ادراری شود. در *شریشیاکلی* مقاومت در برابر سولفانامیدها اغلب مربوط به ژن دی هیدروپتروآت سنتتاز (*DHPS*)^۱ در اینتگرون است (۱۲-۱۴). در حال حاضر سه نوع مختلف از ژن *DHPS* (*sul1*، *sul2* و *sul3*) مسئول مقاومت در برابر سولفانامیدها شناخته شده است. ژن *sul1* به طور انحصاری در پلاسمیدهای بزرگ کونژوگاتیو و انتهای ۳ اینتگرون کلاس ۱ واقع شده است (۱۵،۱۶) در حالی که ژن *sul2* معمولاً در پلاسمیدهای متعلق به خانواده IncQ و یا در پلاسمیدهایی به نام پلاسمیدهای pBP1 واقع شده‌اند (۱۷). ساختمان پلاسمید حامل *sul3* هنوز

به‌خوبی شناخته نشده است (۱۸). ژن‌های *sul1* و *sul2* شیوع بیشتری نسبت به ژن *sul3* دارند (۱۶،۱۹،۲۰). با توجه به این که بروز مقاومت‌های آنتی‌بیوتیکی به‌صورت روزافزون در میان باکتری‌های مختلف، به یک معضل بزرگ در رابطه با سلامت همگانی تبدیل شده بنابراین بررسی فراوانی ژن‌های *sul* در باکتری *شریشیاکلی* جدا شده از موارد عفونت‌های دستگاه ادراری در شهرستان شهرکرد حائز اهمیت است.

مواد و روش‌ها

نمونه‌گیری و جداسازی *شریشیاکلی*

۵ تا ۱۰ سی سی نمونه توسط بیمار و از طریق تکنیک ادرار وسط در ظروف استریل جمع آوری گردیده و بلافاصله پس از نمونه‌گیری، نمونه‌های ادرار جهت انجام کشت و آزمون‌های بیوشیمیایی جهت تشخیص نوع باکتری مورد بررسی قرار گرفتند.

نمونه ادرار میانی گرفته شده در بطری‌های استریل به محض رسیدن به آزمایشگاه کشت می‌شد. کشت کمی بوده و با استفاده از لوپ کالیبره ۰/۱ میلی لیتر، از نمونه ادرارسانتریفوژ نشده در شرایط استریل بروی محیط مکانکی آگار کشت داده شد. پس از انجام کشت به روش خطی، محیط‌های کشت داده شده به مدت ۲۴-۱۸ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد گرمخانه گذاری شدند. چنان چه در مدت ۲۴ ساعت انکوباسیون رشدی در پلیت‌ها دیده نمی‌شد، ۲۴ ساعت دیگر گرمخانه گذاری و در صورت عدم رشد، به عنوان کشت منفی ثبت می‌شد. بعد از مدت انکوباسیون تعداد کل باکتری‌های رشد کرده در میلی لیتر ادرار را از ضرب کردن تعداد کلنی‌های ظاهر شده در محیط بلاد آگار در ۱۰۰ به دست آورده و باسیل‌های گرم منفی از نظر مورفولوژی در محیط EMB (مرک، آلمان) مورد بررسی قرار گرفتند (۲۱).

پس از مشخص شدن نمونه‌های UTI مثبت، تعیین هویت باکتری *شریشیاکلی* توسط آزمون‌های بیوشیمیایی (نظیر تست IMVIC، اوره، لیزین دکربوکسیلاز) و آزمون PCR جهت تشخیص مولکولی صورت پذیرفت (۲۲).

^۱ dihydropteroate synthase(DHPS)

آزمایشات مولکولی

استخراج DNA

به منظور تشخیص قطعی و بررسی فراوانی ژن‌های *sul* مراحل استخراج DNA با روش جوشاندن بر روی کلنی‌های رشد کرده، صورت گرفت. برای این منظور کشت یک شبه باکتری در محیط پپتون واتر (مرک، آلمان)، به عنوان منبع برای استخراج DNA، مورد استفاده قرار گرفت. برای این کار ۱۲۰ ماکرولیترا از محیط پپتون واتر که حاوی باکتری رشد یافته در محیط‌های کشت مورد بررسی بود (هر نمونه به شکل جداگانه)، را با ۵۰۰ میکرولیتر آب مقطر استریل، مخلوط و به مدت ۱۰ دقیقه در بشر حاوی آب جوش، جوشانده شد. جهت ارزیابی کیفیت DNA استخراج شده از نمونه‌های مورد مطالعه از روش الکتروفورز روی ژل آگاروز استفاده شد. بدین منظور ۵ میکرولیتر از DNA استخراج شده روی ژل ۱ درصد آگاروز الکتروفورز گردید. به منظور کمیت‌سنجی DNA تخلیص شده از دستگاه بیوفوتومتر استفاده شد و با

اندازه‌گیری میزان DNA در نمونه در طول موج نوری ۲۸۰ نانومتر میزان DNA موجود در نمونه تعیین گردید. نمونه DNA‌هایی که دارای کیفیت مناسب و کمیتی معادل ۵۰ نانوگرم بودند جهت مراحل بعدی و انجام آزمایش PCR انتخاب گردیدند.

تأیید ایزوله‌ها با استفاده از آزمون PCR

بعد از استخراج DNA با استفاده از زوج پرایمرهای مربوط به ردیابی ژن *16srRNA* که در جدول ۱ نشان داده شده است، آزمایش PCR به منظور تشخیص قطعی / شریشی‌کلی با استفاده از کیت Accupower PCR PreMix (ساخت بیونیر) در حجم نهایی ۲۰ میکرولیتر با افزودن ۱ میکرولیتر از پرایمرهای F و R و ۵ میکرولیتر از DNA الگو و ۱۴ میکرولیتر آب مقطر به محتویات کیت Accupower PCR PreMix انجام گرفت. ترکیبات موجود در کیت در جدول ۲ نشان داده شده است (۲۳).

جدول ۱. توالی پرایمرهای مربوط به ردیابی ژن *16srRNA* در ایزوله‌های شریشی‌کلی

ژن	توالی پرایمر (۳-۵)	اندازه محصول (bp)
<i>16srRNA</i>	16S-F, GCGGACGGGTGAGTAATGT 16S-B, TCATCCTCTCAGACCAGCTA	200

درجه ۵ دقیقه انجام گرفت و مشاهده باند ۲۰۰ جفت بازی نشان‌دهنده مثبت بودن این تست است (۲۳).

تکثیر ژن *16srRNA* با برنامه حرارتی ۹۴ درجه به مدت ۵ دقیقه، ۳۰ سیکل تکراری ۹۴ درجه ۴۵ ثانیه، ۵۵ درجه ۶۰ ثانیه و ۷۲ درجه ۶۰ ثانیه و یک سیکل انتهایی ۷۲

جدول ۲. اجزای کیت Accupower PCR PreMix

Component	20 µl Reaction
Taq DNA Polymerase	1 U
Each dNTP (dATP, dCTP, dGTP, dTTP)	250 µM
Tris-HCl (pH=9)	mM10
KCl	30 mM
MgCl ₂	1.5 mM
Stabilizer and tracking	

آزمایش PCR به منظور ردیابی ژن‌های *sul1*، *sul2* و *sul3* با استفاده از کیت Accupower PCR PreMix

شناسایی ژن‌های *sul1*، *sul2* و *sul3* در ایزوله‌های شریشی‌کلی

۵ دقیقه، ۳۰ سیکل تکراری ۹۴ درجه ۶۰ ثانیه، ۶۵ درجه ۶۰ ثانیه و ۷۲ درجه ۶۰ ثانیه و یک سیکل انتهایی ۷۲ درجه ۷ دقیقه انجام گرفت و مشاهده باند ۴۳۳ جفت بازی نشان دهنده وجود ژن *sul1* و باند ۲۹۳ جفت بازی نشان دهنده وجود ژن *sul2* و باند ۷۵۰ جفت بازی نشان دهنده وجود ژن *sul3* می‌باشد (۲۴،۲۳).

در حجم نهایی ۲۰ میکرولیتر با افزودن ۳ میکرولیتر از پرایمرهای F و R، ۵ میکرولیتر از DNA الگو و ۱۳ میکرولیتر آب مقطر به محتویات کیت انجام گرفت. این آزمون بر روی ایزوله‌هایی که نسبت به آنتی بیوتیک کوتریموکسازول مقاوم بودند صورت گرفت. تکثیر ژن‌های *sul1*، *sul2* و *sul3* با برنامه حرارتی ۹۵ درجه به مدت

جدول ۳. توالی پرایمرهای مورد استفاده برای تشخیص ژن‌های *sul 1*، *sul 2* و *sul 3*

ژن	توالی پرایمر (۵-۳)	Annealing temp (0C)	اندازه محصول (bp)	منبع
<i>Sul 1</i>	F: CGGCGTGGGCTACCTGAACG R: GCCGATCGCGTGAAGTTCCG	۶۵	۴۳۳	(۲۴)
<i>Sul 2</i>	F: GCGCTCAAGGCAGATGGCATT R: GCGTTTGATACCGGCACCCGT	۶۵	۲۹۳	(۲۴)
<i>Sul 3</i>	F: GCCTATGCATCTACACAATC R: TGAGAAATGGACAATGTCCG	۶۵	۷۵۰	(۲۳)

نورفلوکساسین (NOR)، تتراسایکلین (TE30)، ایمی‌پنم (IPM10)، جنتامایسین (GM10) (پادتن طب، ایران) مورد استفاده قرار گرفتند. برای انجام آنتی بیوگرام طبق دستورالعمل CLSI 3 تا ۴ کلنی از باکتری مورد نظر را برداشته و به محیط TSB انتقال داده و به مدت ۱ تا ۳ ساعت در انکوباتور ۳۷ درجه قرار داده تا کدورتی معادل نیم مک فارلند حاصل شود سپس با استفاده از سوآپ استریل از باکتری برداشته و به صورت فشرده بر روی محیط مولر هینتون کشت انجام شد و دیسک‌های مورد نظر با حفظ فاصله روی آن قرار داده شد. پس از ۲۴ ساعت گرم‌خانه‌گذاری در ۳۷ درجه سانتی‌گراد، بر اساس اندازه هاله‌ی ممانعت از رشد، بر اساس جدول شرکت پادتن طب نتایج ثبت شد (۲۵).

بعد از انجام آزمایشات PCR، به منظور تأیید وجود قطعه تکثیر شده، محصول PCR روی ژل ۲ درصد آگارز واجد اتیدیوم بروماید در ولتاژ ثابت ۹۰ ولت در حضور مارکر ۱۰۰ جفت بازی DNA (فرمنتاز، آلمان) الکتروفورز و نتیجه با دستگاه تصویربردار از ژل (انگلستان، یووی تک) مورد بررسی قرار گرفت.

آزمایش آنتی بیوگرام

برای تعیین حساسیت باکتری‌ها نسبت به آنتی‌بیوتیک‌ها از روش کربی - بائر بر طبق دستورالعمل CLSI (شرکت پادتن طب) استفاده شد. در این تحقیق از سویه استاندارد /شیشیاکلی ATCC 25922 به عنوان کنترل مثبت استفاده شد. دیسک‌های آنتی‌بیوتیک در این آزمایش شامل: کوتریموکسازول (تری متوپریم-سولفامتوکسازول) (SXT)، آمیکاسین (AM30)، سفتریاکسون (CRO30)، نیتروفورانتوئین (FM300)، سفالوتین (CF30)، نالیدیکسیک اسید (NA30)،

تجزیه و تحلیل آماری

نتایج حاصل از ارزیابی ژن‌های *sul1*، *sul2* و *sul3* با استفاده از آزمون مربع کای اسکوار و دقیق فیشر و با نرم‌افزار SPSS شماره ۱۹ مورد ارزیابی قرار گرفتند.

نتایج

به‌منظور شناسایی /شیرشیاکلی از تست‌هایی بیوشیمیایی استفاده گردید که نتایج آن در جدول ۴ نشان داده شده است.

جدول ۴. نتایج تست‌های بیوشیمیایی ایزوله‌های /شیرشیاکلی جدا شده از موارد عفونت ادراری در شهرکرد

نوع تست						نوع باکتری
لیزین دکربوکسیلاز	اوره	H ₂ S	سیترات	ووژس پروسکوئر	متیل رد	
-	-	-	-	-	+	شیرشیاکلی

آنتی‌بیوتیکی ایزوله‌ها نسبت به آنتی‌بیوتیک آمیکاسین با فراوانی ۷۵ درصد و ۶۶/۳۳ درصد و کمترین مقاومت آنتی‌بیوتیکی ایزوله‌ها نسبت به آنتی‌بیوتیک نیتروفوران‌توئین با فراوانی ۶/۸۹ درصد در جنس مرد و کاملاً حساس در جنس زن مشاهده شد.

در آزمایش آنتی بیوگرام جهت تعیین الگوی مقاومت آنتی‌بیوتیکی ایزوله‌های /شیرشیاکلی از آنتی‌بیوتیک‌های معمول در درمان عفونت‌های ادراری در انسان استفاده شد که همان‌گونه که در جدول ۵ نشان داده شده است در هر دو جنس مرد و زن به ترتیب بیشترین مقاومت

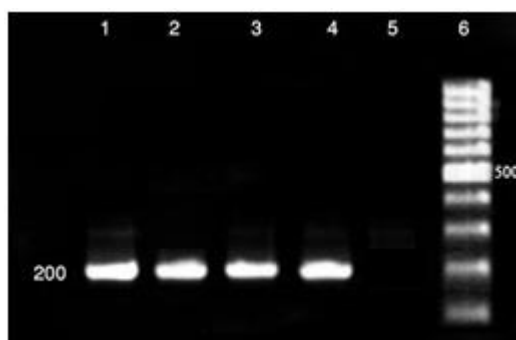
جدول ۵: مقاومت آنتی بیوتیکی ایزوله‌های /شیرشیاکلی جدا شده از موارد عفونت ادراری در شهرکرد در دو جنس زن و مرد

p-value	جنسیت				آنتی‌بیوتیک
	درصد	زن N=۱۰۱	درصد	مرد N=۲۹	
۰/۳۸۴	درصد ۶۶/۳۳	۶۷	درصد ۷۵	۲۱	آمیکاسین (AM)
۰/۱۱۵	درصد ۵۲/۴۷	۵۳	درصد ۶۸/۹۶	۲۰	تتراسایکلین (TE)
۰/۴۴	٪۵۰/۴۹	۵۱	٪۵۸/۶۲	۱۷	نالیدیکسیک اسید (NA)
۰/۰۸۷	٪۴۷/۵۲	۴۸	٪۶۵/۵۱	۱۹	کوتریموکسازول (SXT)
۰/۵۷۳	٪۳۵/۶۴	۳۶	٪۴۱/۳۷	۱۲	سیپروفلوکساسین (CP)
۰/۰۷	درصد ۳۳/۳	۳۵	٪۵۱/۷	۱۵	سفالوتین (CF)
۰/۰۰۱	درصد ۳۳/۶۶	۳۴	درصد ۶۸/۹۶	۲۰	نورفلوکساسین (NOR)
۰/۱۶۲	درصد ۲۴/۷۵	۲۵	درصد ۳۷/۹۳	۱۱	سفتریاکسون (CRO)
۰/۸۷۸	درصد ۲۲/۷۷	۲۳	درصد ۲۴/۱۳	۷	AN
۰/۰۳۱	درصد ۱۸/۸۱	۱۹	درصد ۳۷/۹۳	۱۱	یمی‌پنم (IMP)
۰/۰۳۳	درصد ۱۳/۸۶	۱۴	درصد ۳۱/۰۳	۹	جنتامیسین (GM)
*۰/۰۴۸	درصد ۰	۰	درصد ۶/۸۹	۲	نیتروفوران‌توئین (FM)

* آزمون دقیق فیشر

بازی مثبت تشخیص داده شدند. نتایج در شکل ۱ نشان داده شده است.

در این تحقیق پس از انجام آزمون PCR به منظور تشخیص قطعی باکتری *اشریشیا کلی* و حضور توالی ژن *16SrRNA*، تمامی نمونه‌ها با داشتن باند ۲۰۰ جفت

شکل ۱. الکتروفورز محصول PCR ژن *16srRNA*: ستون ۶: مارکر ۱۰۰ جفت بازی فرمنتاز، ستون ۵: کنترل منفی، ستون ۴: کنترل مثبت، ستون‌های ۱، ۲، و ۳ باند ۲۰۰ جفت بازی مربوط به نمونه‌های مثبت

همان‌طور که در جدول ۶ و شکل ۲ نشان داده شده است پس از انجام آزمون PCR در حضور پرایمرهای اختصاصی از ۶۷ ایزوله مقاوم به سولفونامید ژن‌های *sul1* در

۳۷ (۵۵/۲۲ درصد) در *sul2*، ۱۴ (۲۰/۸۹ درصد) ایزوله، ۳ (۴/۴۷ درصد) ایزوله مشاهده گردید.

جدول ۶: فراوانی ژن‌های *sul1*، *sul2* و *sul3* در *اشریشیا کلی* مقاوم به سولفونامیدها

Strain Characteristic	No. of isolates with genes					
	<i>Sul 1</i>	<i>Sul 2</i>	<i>Sul 3</i>	<i>Sul 1</i>	<i>Sul 1</i>	<i>Sul 1</i>
				<i>Sul 2</i>	<i>Sul 3</i>	<i>Sul 3</i>
Sulfonamide Resistance	14	37	3	8	2	3
N=67	20.89%	55.22%	4.47%	11.94%	2.98%	4.47%

مشاهده گردید ($P\text{-value} < 0/05$). در این تحقیق در تجزیه و تحلیل آماری با استفاده از آزمون کای مربع بین مقاومت به سولفونامیدها و ژن‌های *sul* رابطه معنی دار مشاهده گردید ($P\text{-value} < 0/05$).

بحث

مطالعه حاضر باهدف بررسی فراوانی ژن‌های *sul* در باکتری *اشریشیا کلی* جدا شده از موارد عفونت‌های دستگاه ادراری در شهرستان شهرکرد با دو روش آنتی بیوگرام و مولکولی (PCR) انجام گرفت. باتوجه به نقش ژن‌های *sul* در ایجاد مقاومت به سولفونامیدها مطالعه حاضر برای

در تجزیه و تحلیل آماری با نرم‌افزار SPSS شماره ۱۹ استفاده از آزمون کای مربع بین جنسیت و آنتی بیوتیک‌های آمیکاسین، تتراسایکلین، نالیدیکسیک اسید، کوتریماکسازول، سیپروفلوکساسین، سفالوتین، سفتریاکسون، آمیکاسین رابطه آماری معنی داری مشاهده نگردید ($P\text{-value} > 0/05$). اما بین جنسیت و آنتی بیوتیک‌های نورفلوکساسین، ایمی پنم، جنتامایسین رابطه آماری معنی دار مشاهده گردید ($P\text{-value} < 0/05$). هم چنین با استفاده از آزمون دقیق فیشر نیز بین جنسیت و آنتی بیوتیک نیتروفوران‌توئین رابطه آماری معنی داری

نسبت به آنتی بیوتیک های سفتریاکسون در مطالعه مهاجری و همکاران ۷۱ درصد، آمیکاسین ۶۶/۴ درصد، تتراسایکلین ۹/۷ درصد گزارش شده است (۳۱). در مطالعه انجام گرفته توسط مدنی و همکاران میزان مقاومت /شیریشیالکی نسبت به آنتی بیوتیک ایمی پنم ۸۸/۲ درصد برآورد گردید (۳۲).

در این تحقیق فراوانی ژن های *sul1*، *sul2* و *sul3* در ایزوله های مقاوم به کوتریموکسازول به ترتیب ۲۰/۸۹ درصد، ۵۵/۲۲ درصد و ۴/۴۷ درصد گزارش گردید. ژن های *sul1* و *sul2* به طور هم زمان در ۸ ایزوله (۱۱/۹۴ درصد)، ژن های *sul1* و *sul3* هم زمان در ۲ ایزوله (۲/۹۸ درصد) و ژن های *sul1*، *sul2* و *sul3* هم زمان در ۳ ایزوله (۴/۴۷ درصد) گزارش گردیدند.

در مطالعه مشابهی Kern و همکاران در سال ۲۰۰۲ فراوانی ژن *sul1* را در ۱۰۷ ایزوله /شیریشیالکی جدا شده از موارد عفونت های ادراری در دانمارک ۲۸/۳۰ درصد و فراوانی ژن *sul2* را ۵۰/۴۶ درصد برآورد کردند (۲۳). در این تحقیق فراوانی ژن های *sul1* و *sul2* هم زمان در ۱۸/۶۹ درصد برآورد کردند که با تحقیق حاضر هم خوانی دارد.

هم چنین Bean و همکاران در سال ۲۰۰۹ در مطالعه ایی که بر روی ۳۹۱ ایزوله /شیریشیالکی جدا شده از موارد عفونت های ادراری در بیمارستان رویال لندن انجام دادند، مقاومت به سولفونامیدها را ۴۵/۵ درصد و فراوانی ژن *sul2* در ایزوله های /شیریشیالکی مقاوم ۸۱ درصد گزارش کردند که نسبت به تحقیق ما از فراوانی بالاتری برخوردار می باشد (۳۳).

در تحقیق انجام شده توسط نوروزی و همکاران که به منظور ردیابی ژن *sul2* در باکتری های /شیریشیالکی جدا شده از موارد عفونت ادراری مراجعه کننده به مراکز کلینیکی شهر خوی بر روی ۳۰۰ بیمار انجام گرفت، مقاومت به کوتریموکسازول ۷۱ درصد و فراوانی ژن *sul2* ۸۰ درصد گزارش گردید که نسبت به تحقیق ما از فراوانی بالاتری برخوردار می باشد (۳۴).

اولین بار در شهرستان شهرکرد انجام گرفت. از ۱۳۰ بیمار مبتلا به عفونت ادراری در ۶۷ ایزوله (۵۱/۵۳ درصد) مقاومت به کوتریموکسازول مشاهده گردید. از ۲۹ نفر مرد مورد بررسی در ۱۹ نفر (۶۵/۵۱ درصد) و از ۱۰۱ نفر زن مورد بررسی در ۴۸ نفر (۴۷/۵۲ درصد) مقاومت به کوتریموکسازول مشاهده گردید. به این ترتیب مشخص می گردد که نقش زنان در ایجاد عفونت های ادراری بیشتر از مردان می باشد.

در مطالعه محمدی و همکاران در خرم آباد، میزان مقاومت به آمپی سیلین ۹۸/۴ درصد گزارش شد (۲۶). در مطالعه انجام شده توسط صفار و همکاران در ساری، این میزان ۸۰-۱۰۰ درصد گزارش شده است (۲۷). در این مطالعه حساسیت /شیریشیالکی نسبت به آنتی بیوتیک های کوتریماکسازول، جنتامایسین، نیتروفورانئوئین و نالیدیکسیک اسید به ترتیب ۴۸/۴۷ درصد، ۸۲/۳۱ درصد، ۹۸/۴۷ درصد و ۴۷/۷۰ درصد بود ولی در مطالعه ای که توسط براتی و همکاران انجام شد، حساسیت نسبت به کوتریماکسازول، جنتامایسین، آمپی سیلین، نیتروفورانئوئین و نالیدیکسیک اسید را به ترتیب ۴۸/۱ درصد، ۴۰/۳ درصد، ۸/۹ درصد، ۷۲/۵ درصد و ۵۵/۳ درصد گزارش نمودند (۲۸). در این مطالعه مقاومت /شیریشیالکی نسبت به آنتی بیوتیک سیپروفلوکسازین ۳۶/۹۲ درصد در حالی که در بررسی که محمدی مهر و همکاران در تهران انجام دادند، مقاومت نسبت به سیپروفلوکسازین، جنتامایسین و نیتروفورانئوئین در باکتری /شیریشیالکی به ترتیب ۵۸/۳۳ درصد، ۲۷/۷۷ درصد و ۱۳/۸۸ گزارش شد (۲۹). در مطالعه ای که توسط شریفی یزدی و همکاران در شهر خوی صورت گرفت، میزان مقاومت به کوتریماکسازول را ۵۹/۶۲ درصد گزارش کردند (۳۰). در مطالعه حاضر میزان مقاومت /شیریشیالکی نسبت به آنتی بیوتیک های آمیکاسین، تتراسایکلین، ایمی پنم، سفالوتین و سفتریاکسون به ترتیب ۶۷ درصد، ۵۶ درصد، ۲۳/۰۷ درصد، ۳۸/۴۶ درصد و ۲۷/۶۹ درصد برآورد گردید در حالی که میزان مقاومت /شیریشیالکی

بررسی فراوانی ژن‌های *sul1*، *sul2* و *sul3* در استخرهای پرورش ماهی و میگو صورت گرفت، فراوانی ژن *sul1* در استخرهای پرورش ماهی و میگو به ترتیب ۵۷ درصد و ۳۳ درصد گزارش گردید. فراوانی *sul2* در استخرهای پرورش ماهی و میگو به ترتیب ۵۱ درصد و ۱۹ درصد و فراوانی ژن *sul3* در استخرهای پرورش ماهی و میگو به ترتیب ۱۴ درصد و ۶ درصد گزارش گردید (Byrne-، ۳۹). Bailey و همکاران مقاومت به سولفاکلروپیپرایدازین و فراوانی ژن‌های *sul1*، *sul2* و *sul3* در خاک مزارع کشاورزی انگلستان را مورد بررسی قرار دادند. در این تحقیق مشخص گردید که فراوانی این ژن‌ها به ترتیب ۲۳ درصد، ۱۸ درصد و ۹ درصد می‌باشد (۴۰).

نتیجه‌گیری

در مجموع نتایج حاصل از مطالعه حاضر و مقایسه آن با سایر تحقیقات انجام شده در ایران و جهان نشان می‌دهد که اکثر ایزوله‌های *اشرشیاکلی* جدا شده از عفونت‌های ادراری نسبت به آنتی‌بیوتیک‌های معمول در درمان عفونت‌های ادراری مقاوم هستند و چون بخش قابل توجهی از ژن‌های مقاومت در پلاسمیدهای کونژوگاتیو، ترانسپوزون‌ها، توالی‌های الحاقی و اینتگرون‌ها واقع شده‌اند لذا استفاده از روش مولکولی نظیر PCR جهت ردیابی سریع ژن‌های کدکننده مقاومت آنتی‌بیوتیکی در باکتری‌ها ضروری به نظر رسیده و نتایج حاصل از این کار می‌تواند در انتخاب دقیق آنتی‌بیوتیک مناسب در درمان و جلوگیری از گسترش بیشتر مقاومت‌های آنتی‌بیوتیکی در باکتری‌ها کمک شایانی نماید.

در مطالعه انجام شده توسط Hammerum و همکاران که بر روی ۱۹۹ ایزوله/شیشیاکلی مقاوم به سولفونامیدها انجام شد، فراوانی ژن *sul2* ۸۱ درصد گزارش گردید (۳۵). Koljalg به بررسی ۷۸ ایزوله/شیشیاکلی جدا شده از کودکان مبتلا به عفونت مجاری ادراری پرداختند که میزان مقاومت به کوتریموکسازول را ۴۰ درصد گزارش کردند. در این تحقیق فراوانی ژن *sul2* در ایزوله‌های مقاوم به کوتریموکسازول ۴۰ درصد گزارش گردید (۳۶).

Al-Agamy میزان مقاومت به آنتی‌بیوتیک کوتریموکسازول را در ۱۰۰ ایزوله/شیشیاکلی جدا شده از موارد عفونت ادراری را ۶۲ درصد گزارش کرد و فراوانی ژن *sul2* در ایزوله‌های مقاوم به کوتریموکسازول ۸۶/۳۶ درصد گزارش گردید (۳۷). به این ترتیب مشخص می‌گردد که در تمامی تحقیقات انجام شده توسط محققین مختلف ژن *sul2* نسبت به ژن‌های *sul1* و *sul3* از فراوانی بالاتری برخوردار می‌باشد.

در تحقیق انجام شده توسط Hoa و همکاران به منظور بررسی مقاومت باکتری‌های جدا شده از استخرهای مزارع کشاورزی نسبت به سولفونامیدها و بررسی فراوانی ژن‌های *sul1*، *sul2* و *sul3* مقاومت به سولفامتازین ۸۶/۵ درصد گزارش گردید (۳۸). در این تحقیق در این تحقیق فراوانی ژن‌های *sul1*، *sul2* و *sul3* به ترتیب ۵۰ درصد، ۲۱/۱۷ درصد و ۴/۱۷ درصد گزارش گردید.

استفاده بی‌رویه از آنتی‌بیوتیک کوتریموکسازول و انتقال افقی آن در بین باکتری‌ها باعث افزایش مقاومت نسبت به سولفونامیدها در نمونه‌های محیطی گشته به طوری که نتایج حاصل از تحقیق Hoa و همکاران که به منظور

منابع

1. Foxman B, Brown P. Epidemiology of urinary tract infections: transmission and risk factors, incidence, and costs. *Infect Dis Clin North Am.* 2003;17: 227–248.
2. Gupta K, Hooton TM, Stamm WE. Increasing antimicrobial resistance and the management of uncomplicated community-acquired urinary tract infections. *Ann Intern Med.* 2001;135:41–50.
3. Russo TA, Johnson JR. Medical and economic impact of extraintestinal infections due to *Escherichia coli*: focus on an increasingly important endemic problem. *Microbes Infect.* 2003;5:449–456.
4. Tartof SY, Solberg OD, Riley LW. Genotypic analyses of uropathogenic *Escherichia coli* based on fimH single nucleotide polymorphisms (SNPs). *J Med Microbiol.* 2007;56:1363–1369.
5. Kaper JB, Nataro JP, Mobley HL. Pathogenic *Escherichia coli*. *Nat Rev Microbiol.* 2004;2:123–140.
6. Nicolle LE. Epidemiology of urinary tract infection. *Clin Microbiol Newsl.* 2002;24: 135–140.
7. Schalger TA. Urinary tract infections in children younger than 5 years of age. *Pediatric Drugs.* 2001;3(3):219-27.
8. Riccabona M. Urinary tract infections in children. *Current Opinions in Urology.* Jan 2003;13(1):59-62.
9. Chang CY, Lu PL, Lin CC, Lee TM, Tsai MY, Chang LL. Integron types, gene cassettes, antimicrobial resistance genes and plasmids of *Shigella sonnei* isolates from outbreaks and sporadic cases in Taiwan. *J Med Microbiol.* 2011;60: 197–204.
10. Fierer J, Guiney D. Extended-spectrum β -lactamases: a plague of plasmids. *JAMA.* 1999;281: 563–564.
11. Moritz EM, Hergenrother PJ. The prevalence of plasmids and other mobile genetic elements in clinically important drug-resistant bacteria. p 35–64. In: Amabile-Cuevas, C. F., and Wymondham, UK. (ed.) , *In Antimicrobial Resistance in Bacteria.* Horizon Bioscience, 25-54.
12. Grape M, Sundstro, mL, Kronvall G. Sulphonamide resistance gene *sul3* found in *Escherichia coli* isolates from human sources. *J Antimicrob Chemother.* 2003; 52:1022–1024.
13. Huovinen P, Sundstro ML, Swedberg G, Skold O. Trimethoprim and sulfonamide resistance. *Antimicrob Agents Chemother.* 1995; 39:279–289.
14. Skold O. Sulfonamide resistance: mechanisms and trends. *Drug Resist Updat.* 2000; 3: 155–160.
15. Hall RM, Collis CM. Antibiotic resistance in gramnegative bacteria: the role of gene cassettes and integrons. *Drug Resist Updat.* 1998; 1:109–119.
16. Trobos M, Christensen H, Sunde M, Nordentoft S, Agerso Y, Simonsen GS, Hammerum AM, Olsen JE. Characterization of sulphonamide-resistant *Escherichia coli* using comparison of *sul2* gene sequences and multilocus sequence typing. *Microbiology.* 2009; 155:831–836.
17. van Treeck U, Schmidt F, Wiedemann B. Molecular nature of a streptomycin and sulfonamide resistance plasmid (*pBPI*)

prevalent in clinical *Escherichia coli* strains and integration of an ampicillin resistance transposon (TnA). Antimicrob Agents Chemother. 1981;19: 371–380.

18. Wu S, Dalsgaard A, Hammerum AM, Porsbo LJ, Jensen LB. Prevalence and characterization of plasmids carrying sulfonamide resistance genes among *Escherichia coli* from pigs, pig carcasses and human. Acta Vet Scand. 2010; 52:47.

19. Blahna MT, Zalewski CA, Reuer J, Kahlmeter G, Foxman B, Marrs CF. The role of horizontal gene transfer in the spread of trimethoprim-sulfamethoxazole resistance among uropathogenic *Escherichia coli* in Europe and Canada. J Antimicrob Chemother. 2006; 57: 666–672.

20. Ho PL, Wong RC, Chow KH, Que TL. Distribution of integron-associated trimethoprim-sulfamethoxazole resistance determinants among *Escherichia coli* from humans and food-producing animals. Lett Appl Microbiol. 2009; 49:627–634.

21. Schaeffer AJ. Potential role of phase variation of type I pilli in urinary tract infection and bacterial prostatitis. Infection Disease. 2005; 3 (2): 144-149.

۲۲. ادیب فر پ. میکروبیولوژی پزشکی. چاپ هفتم، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۸۳: ۸۰-۶۰.

23. Kern MB, Klemmensen T, Frimodt-Møller N, Espersen F. Susceptibility of Danish *Escherichia coli* strains isolated from urinary tract infections and bacteraemia, and distribution of sul genes conferring sulphonamide resistance. J Antimicrob Chemother. 2002; 50 (3): 513–516.

24. Gundogdu A, Long YB, Vollmerhausen TL, Katouli M. Antimicrobial resistance and distribution of *sul* genes and integron associated *intI* genes among uropathogenic *Escherichia coli* in Queensland, Australia. J Med Microbiol. 2011; 60 (5):1633–1642.

25. National Committee for Clinical Laboratory Standards (NCCLS): Methods for disk antimicrobial susceptibility tests for bacteria that grow aerobically. Approved standard M7-A5. Wayne, Pa: 2003.

26. Mohammadi M, Ghasemi E, Mokhayeri H, Pournia Y, Boroun H. Antimicrobial resistance patterns of *E. coli* detected from hospitalized urine culture samples. Asian J Biol Sci. 2010; 3(4): 195-201.

27. Saffar MJ, Enayti AA, Abdolla IA, Razai MS, Saffar H. Antibacterial susceptibility of uropathogens in 3 hospitals, Sari, Islamic Republic of Iran, 2002-2003. East Mediterr Health J. 2008; 14(3): 556-563.

۲۸. براتی ل، قزل‌سلفی ف، آذرهوش ر، حیدری ف، نورا م. تعیین حساسیت باکتری /شریشیالکی جدا شده از ادرار زنان باردار نسبت به آنتی بیوتیک ها در شهرستان کلاله. مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی گرگان، ۱۳۸۷؛ دوره ۱۳، شماره ۳، صفحات ۱۰۱-۱۰۷.

۲۹. محمدیم، فیض آبادیم، بهادریم م، متشکرآرانی ع، خسرویم. بررسی فراوانی و تعیین مقاومت آنتی بیوتیکی باکتری‌های گرم منفی مسئول عفونت بیمارستانی بخش مراقبت ویژه بیمارستان بعثت تهران در سال ۱۳۸۶. مجله میکروبیولوژی پزشکی ایران، ۱۳۸۸؛ سال سوم، شماره‌های ۲ و ۳، صفحات ۵۴-۴۷.

۳۰. شریفی یزدیم ک، آذرسا م، شیرازیم ح، رستگار لاری ع، اولیاء پ، فلاح مهرآبادی ج، ملأ آقا میرزایی ه، صبغی آ، شامکانی ف، مبصری گ، بختیاری ر، سلطان دلالم م. فراوانی بتالاکتامازهای وسیع الطیف و گروه CTX-M-I در سویه‌های /شریشیالکی جدا شده از عفونت‌های ادراری

بهدو روش فنوتیپی و PCR در خوی، ایران. مجله دانشگاه علوم پزشکی زنجان، ۱۳۹۰؛ دوره ۱۹، شماره ۷۷، صفحات ۵۳-۶۱.

۳۱. مهاجری پ، ایزدی ب، نقاشی ن. حساسیت آنتی بیوتیکی ایزوله‌های اشریشیاکلی جدا شده از عفونت‌های ادراری مراجعه کنندگان به آزمایشگاه مرکزی کرمانشاه. مجله دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، ۱۳۹۰؛ دوره ۱۵، شماره ۱، صفحات ۵۱-۵۶.

۳۲. مدنی ح، خزاعی ص، کنانی م، شاهیم. الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی اشریشیاکلی در نمونه‌های کشت ادرار بیمارستان امام رضا، کرمانشاه ۱۳۸۵. مجله دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، ۱۳۸۷؛ دوره ۱۲، شماره ۳، صفحات ۲۸۷-۲۹۵.

33. Bean DC, Livemore D, Hall LM. *E. coli*: implications for Plasmids imparting sulfonamide resistance in persistence. Antimicrob Agents Chemother. 2009; 53: 1088-1093.

۳۴. نوروزی ج، اخوان سپهی ع، بزاززاده ن. ردیابی ژن *sul2* در اشریشیاکلی جداسازی شده از بیماران مبتلا به عفونت‌های ادراری مراجعه کننده به مراکز کلینیکی شهر خوی. مجله دانشگاه علوم پزشکی زنجان، ۱۳۹۲؛ دوره ۲۱، شماره ۸۸، صفحات ۷۶-۸۳.

35. Hammerum A, Sandvaye D, Andersen SR. Detection of *sul1*, *sul2*, *sul3*, in sulfonamide resistant *Escherichia coli* isolates obtained from healthy humans pork and pigs in Denmark. Int J Food Microbiol. 2006; 106: 235-239.

36. Koljalg S, Trusaluk K, Vainumae I, Stsepetova J, Mikelsaar M. Persistence of

Escherichia coli colonies and phenotype and genotypic antibiotic resistance in recurrent urinary tract infections in childhood. J Clin microbial. 2009; 47: 99-105.

37. Al-Agamy M. Molecular resistance mechanisms to older antimicrobial agents in *Escherichia coli* isolates. J African Microbiol. 2012; 6: 106-111.

38. Hoa PT, Managaki S, Norihide N, Takada Hong D, Hung Viet P, Hien PT, Suzuki S. Abundance of sulfonamide-resistant bacteria and their resistance genes in integrated quaculture-agriculture ponds, north vietnam. Total Environ Sci. 2010; 15-22.

39. Hoa PT, Nonaka L, Hung Viet P, Suzuki S. Detection of the *sul1*, *sul2*, and *sul3* genes in sulfonamide-resistant bacteria from wastewater and shrimp ponds of north vietnam. Sci Total Environ. 2008; 405(1-3): 377-84.

40. Byrne-Bailey KG, Gaze WH, Kay P Boxall AB, Hawkey PM, We llington E.M. Prevalence of sulfonamide resistance genes in bacterial isolates from manured agricultural soils and pig slurry in the united kingdom. Antimicrob agents and Chemother. 2009; 53(2): 696-702.

Prevalence of *sul* genes in *E.coli* isolated from urinary tract infectious in Shahrekord

Mahnaz Shamaei¹, Maryam Reisi², Hossein Khodabandeh Shahraki^{3*}

1. M.Sc. Student of Microbiology, Shahrekord Branch, Islamic Azad University, Shahrekord, Iran
2. Young Researchers and Elite Club, Shahrekord Branch, Islamic Azad University, Shahrekord, Iran
3. PhD Student in Microbiology, Faculty of Basic Sciences, Islamic Azad University, Shahrekord Branch, Shahrekord, Iran.

*Corresponding author: Hossein.khodabandeh.sh@gmail.com

Abstract

Urinary tract infections is one of the most common infectious diseases and *E. coli* is one of urinary tract infection the most important factor. The purpose of this investigation is prevalence of *sul* genes in *E.coli* isolated from urinary tract infectious in Shahrekord to form cross-sectional in 2013. Samples was prepared as sterile and in terms of urine tests, cultures and was studied. Investigation antimicrobial susceptibility was performed by disk diffusion method. As well as, for tracing *Sul* gene PCR reaction was performed in the presence of specific primers and the results was analyzed. In this study of 130 *E. coli* isolates studied 67 isolates (53/51%) resistance to co-trimoxazol was observed. The frequency of genes *sul1*, *sul2* and *sul3* was respectively 20/89%, 55/22% and 4/47%. In statistical analysis with chi-square test between to resistance sulfonamides and *sul* genes significant correlation was observed. The results showed that *E. coli* isolates are high resistant to sulfonamides that may be the indiscriminate use of these antibiotics.

Keywords: Antibiotic resistance, *E. coli*, Sulfonamides, Urinary tract infection